

Agerdyrkningsberetning

fra Slutningen af Juni.

Medens Vinteren, som i forrige Agerdyrkningsberetning omtalt, i det Hele taget var gunstig for Vintersæden, saa at denne, der jævnlig i Efteraaret var temmelig svag, stod særdeles lovende i Slutningen af Marts særlig paa alle velafgravede Jorder, har derimod Foraarstiden været temmelig uheldig særlig paa Øerne og i det sydøstlige Jylland. Det er navnlig April Maanedes stærke Tørke og temmelig vedholdende Østenkulde, jævnlig ledsaget af Nattefrost, der i en kjendelig Grad svækkede Rugmarkerne og medførte, at selv den Rug, der tidligere stod kraftig og tæt, kun skød faa Sideskud og derfor blev noget tynd. Ved Overgangen til Maj fik vi en kort Tid heldigere Vejr, der hjalp den til at række sig og senere skride godt igjennem, men da Maj Maaned iøvrigt jævnlig bragte Nattefrost tilligemed en lang tør Periode i den østlige Del af Landet, bedrede Rugen sig kun delvis paa Øerne og i Østjylland. I det nordvestlige og midterste Jylland derimod, hvor den led mindre af Tørke og Kulde i April, og hvor første Halvdel af Maj bragte et udmærket frugtbart Vejr, der ganske vist ogsaa her afbrødes af Tørke og Nattefrost i Maanedens sidste Halvdel, men atter slog om til et meget frugtbart Vejr i Begyndelsen af Juni, her staaer Rugen i det Hele taget fortrinlig og vil fylde godt. Størst Skade tog selvfølgelig Rugen paa alle lave, slet afgravede Marker, og enkeltvis har der endog fundet

Ompløjning Sted, ligesom den ogsaa blev meget tynd paa de lettere, højtliggende Jorder i Nordsjælland, paa Fyen og i Østjylland og altsaa i disse Egne kun vil fylde lidt. Men overalt foregik Blomstringen under udmærket gunstige Vilkaar, og man tør derfor nære grundet Haab om, at den vil være godt kjærnesat og skjæppe godt, saafremt den tilbageværende Tid maa være nogenlunde heldig. Besthornsruget (Kæmperug), der har fundet Indgang i flere Egne, stod overalt temmelig tyndt i Foraaret — maaske tildels paa Grund af en for sparsom Anvendelse af den dyre Saasæd, — men den har udviklet sig meget, busket sig ret godt, saa den nu er nogenlunde tæt og udmærker sig ved sine ualmindelig store Ax. Viser den sig at taale Vintre, der med Hensyn til Kulden ere mere normale end den sidste, er det rimeligvis en Rugsort, der vil vinde Indgang og fortjene denne paa de bedre Rugjorder.

Hveden, der ogsaa bedre sig stærkt i den forløbne Vinter, taalte langt bedre end Rugen det ugunstige Aprilvejr og lover i de fleste Egne, naar de blot ikke have faaet altfor sparsom Del i Maj Maanedes Regnbyger, og Jorden er i nogenlunde Kraft, en særdeles god Høst, hvis ikke Rusten, som har indfundet sig mange Steder, faaer alt for megen Magt. Square-head Hveden, der saa noget mattere ud i April Maaned, har senere bedret sig særdeles godt, og vil sikkert iaar hævde sit gode Omdømme. — Ikke faa Steder vil Udbyttet af Vintersædsmarkerne blive trykket en Del af den store Mængde Ukrud, selv Agerkaal, der tildels uskadt har overvintret.

Da man paa Grund af den milde Vinter i Landets tidligste Egne tog fat paa at saa Ærter og Bønner en halv Snes Dage ind i Marts, fandt man Jorden bekvem og god. Men den følgende Tids stærke Nedslag standsede ikke blot Vaaraarbejdet, men slog Jorden sammen, saa at den blev fast og temmelig død. Da Saaningen derpaa atter begyndte i de nærmeste Dage for Paaske, og det imidlertid var kastet i med den skarpe, tørrende Østenvind, var Jorden, særlig i de stærke Egne, saa ubekvem,

at den gennemgaaende krævede ualmindelig meget Arbejde, klumpede stærkt, maatte ofte gjentagende tromles og kaldte paa de lerede, muldfattige Jorder endog Skarifiktoren i Arbejde. Den ved Paasketid lagte Vaarsæd fik derfor ingenlunde noget godt Sædeleje, den laa meget længe i Jorden, indtil 4 Uger, og Ukrudet mylrede frem, særlig Tidsler og Agerkaal. Mange tøvede derfor med at saa, og ubetinget maa det kaldes heldigt, at Brugerne af kolde og urene Jorder ikke turde fremskynde Saaningen, saalænge Tørken og Kulden med Nattefrost vedbleve. Det gunstigere Vejr sidst i April og først i Maj bragte atter Vaarbejdet i Gang med forøget Styrke, og det da lagte Korn spirede omtrent frem ligesaa tidlig som det, der saaedes ved Paasketid. Men for al Vaarsæden blev sidste Halvdel af Maj med dens Tørke og jævnlige Nattefrost trykkende, den blev jævnlig tynd, spids og gulnede, samtidig med at Ukrudet ofte tog Magten paa en foruroligende Maade. Det gunstigere Vejr i Juni Maaned bedrede vel en Del herpaa, men mange Marker vare og bleve tynde og love kun en tarvelig, ofte endog meget tarvelig Vaarsædshøst. Forbausende er det imidlertid at se, hvorledes de dybt og vel behandlede Marker have taalt Tørken fremfor de grundt bearbejdede og gjødningsfattige, og de første love en ret god Vaarsædshøst. Snart er det Bygget, snart Havren, der har lidt mest, men som oftest ere Bygmarkerne de tarveligste, hvilket tilmed skyldes, at Smeldelarverne iaar have været særlig slemme paa Bygmarkerne, og som det synes ofte netop paa Byg efter Roer og i de tidligst saaede Marker. Kun fra det nordvestlige Jylland lyde Beretningerne om Vaarsædens Tilstand rigtig gunstige, takket være det gode Vejr, man her havde de 3 første Uger i Maj, hvorved Sæden, lagt i bekvem Jord, væltede frem.

Bælgfrugterne staa i det Hele taget særdeles godt, ofte endog forbausende godt, særlig i Sammenligning med de tarvelige Byg- og Havremarker, og dette gjælder saavel Ærter og Vikker som Bønner, der heller ikke hidtil have været hjemsøgte af de ellers saa hyppige Fjender.

Den nye Kløver i Vaarsæden er i det Hele taget kommen godt frem, og den fra ifjor saa haardt følte Vanskelighed ved Frøets Spiring er vel overstaaet. Den vil imidlertid desværre sikkert ogsaa føle Trykket af den Masse Ukrud, der i Øjeblikket pranger paa Markerne i et Omfang, større end almindeligt.

Rodfrugtdyrkingen, der vinder kjendelig forøget Udbredelse, har ej heller havt noget gunstigt Foraar. Særlig var Spiringen af Runkelroer og Gulerødder i den ofte klumpede og gjennemtørrede Jord meget mislig, mange Steder kom de frem helt enkeltvis eller med lange Spring, og undertiden har man endog ompløjet og saæet paany. Rutabaga og Turnips, der saaedes senere, have forholdsvis spiret bedre, men have jævnlig lidt en Del af Jordlopper, og her som overalt myldrer Ukrudet frem; desværre tager man ofte for sent fat paa Udtynding, Lugning og Rensning, hvorved Arbejdet bliver langt besværligere og kyser Folk, der tilmed kun langsomt blive fortlørlige med den overordentlig fordelagtige Brug af Haandhakken. Man kommer dog mere og mere til at indse Nødvendigheden af at gøre Jorden til Roerne saa vidt muligt færdig om Efteraaret, for at kunne benytte det først givne gunstige Tidspunkt for Saaningen, som unægtelig er det vanskeligste Punkt at komme over. Roerne have altsaa allerede kostet en Del Besvær, men hvor man ikke er vegen tilbage for dette, har den senere Tids gunstige Vejr i kjendeligt Maal bedret Roemarkerne.

Græsmarkerne vare, som i forrige Beretning omtalt, stærkt fremme ved Slutningen af Marts, og man ventede overalt tidligt Græs. Men Tørken og Kulden i April hæmmede i høj Grad dets Udvikling, og den stærke Nattefrost ligesom bortsved det italienske Rajgræs. Græsmarkerne vare derfor ikke stærkere udviklede i Slutningen af April end i Begyndelsen, men det ved Majdagstid indtrædende noget gunstigere Vejr gjorde dem dog brugelige til Afgræsning i Løbet af den første Uge af Maj. — Af Kløver var der kun meget lidt i første Aars Græs forme-

delst den ufuldstændige Spiring i Udlægsmarkerne ifjor; vel havde de enkelte Kløverplanter bredt sig godt, og vel var den eftersaaede Kløver spiret godt, begunstiget af den milde Vinter, men nogen Fyld i Græsmarkens Udbytte opnaaedes dog ikke derved, de gamle Kløverplanter stode for enkeltvise og spredte og de nye vare altfor spæde. Hvor man derimod har brugt en god Græsfrøblanding og har nogenlunde ren og kraftig Jord, have de forskjellige Græsarter stærkt tætnet paa Kløveren, der ogsaa var tynd, om ikke forholdsvis saa tynd, i 2den og 3die Aars Markerne, og der var rigelig Græsning for Kvæget ved første Overgang; men dels skød Græsset saa hastig, at det blev for langt og grovt, hvor man ikke fremskyndede første Overgang, dels kom det af Mangel paa en rigtig rodblødende Regn vanskelig og langsomt igjen, og det begyndte derfor ind i Juni Maaned som sædvanlig at skorte paa godt Græs til Kvæget; de gode Regnbyger, der da kom over store Dele af Landet, bødede imidlertid noget herpaa, men i alle de mindre begunstigede Egne vedblive Klagerne over Græsmangel.

Høarealet er iaar i det Væsentlige bevaret ubeskaaret, og da Græsset i de vel plejede Marker var vel groet, naaedes der, trods de ringe Kløver, et ret godt Høudbytte af Agrene, omtrent en Middelafrøde, der de allerfleste Steder i disse Dages gunstige Vejr (Slutningen af Juni, Begyndelsen af Juli) bjerges i en fortrinlig Tilstand; og er det end et føleligt Savn for Høets Velsmag og Næringsværdi, at Kløveren er saa sparsom, saa bødes der dog væsentlig herpaa, hvor man slaaer Græsset nogenlunde tidlig. — Engene tegne nu ogsaa til en ret god Afrøde, særlig de vel plejede Vandingsenge med tilstrækkeligt Vand og dette anvendt paa rette Maade; men desværre sees ofte forsømte Vandingsenge, belemrede med Ukrud og med uforstandig Vanding, og her bliver Afrøden hverken stor eller god. De kolde og vaade Enge lede stærkt af Kulden i Foraaret, men have i Juni Maaned

gunstigere Vejr taget sig godt op og ville nu give en almindelig, men jo altid tarvelig Afgrøde.

Uagtet det kun var med smaa Foderbeholdninger, at man gik Vinteren imøde, saa lykkedes det dog ved en i Tide indført stor Paapassenhed i alle Retninger, ved den milde Vinter og ved det tidlige Græs, at fodre igjennem de fleste Steder. Vel er der Gaarde, hvor det til Slutningen kneb meget stærkt, hvor man maatte søge Foder tilkjøbs eller laans andetsteds, ja vel ogsaa de Steder, hvor man allerede midt i April maatte sætte Kvæget paa Græs af Fodermangel, hvor det da, særlig i de lette Egne, led en Del af Kulde og Sult. Men de fleste Steder kunde man holde ud til Begyndelsen af Maj, og i de første 10 Dage af denne Maaned kom det meste Kvæg paa Græs, tilmed i Regelen i ret godt Huld, da der i Vinter blev anvendt ikke lidt Kraftfoder. Foderbeholdningerne gik imidlertid med næsten overalt; meget faa Gaarde have kunnet bevare saa megen Halm, at selv en delvis Sommerstaldfodring er mulig, det kneb endog ofte med det nødvendige Natfoder og Strøhalm, hvor man i de frostkolde Majnætter ønskede at tage Kvæget paa Stald, hvortil der iaar var mere Grund end sædvanligt, om end Benyttelsen af Kodækkener bliver mere og mere almindelig.

Udbyttet af Besætningerne har ikke været tilfredsstillende i Vinter- og Foraarstiden. Mælkeængden var vel ikke ringe, men jævnlig, navnlig i Tiden før og efter Udslaget, klagedes over, at Mælken var tynd, saa der brugtes megen Mælk til et Pund Smør, saa meget mere som man de fleste Steder ikke naaede at faa bjerget Is eller Sne. Det, der dog særlig har trykket Udbyttet af Mejerierne, er, ved Siden af de temmelig lave Smørpriser i Foraarstiden, de meget lave Priser paa Ost og i mange Aar ukjendt lave Priser paa Svin. Indførelsen af Centrifugen har vundet en overordentlig stor Udbredelse i denne Vinter, og tildels Haand i Haand hermed er gaaet Opretelsen af et meget stort Antal nye Fællesmejerier. I flere Egne er der næsten et Fællesmejeri i enhver større

Landsby, og det saavel paa Øerne som i Jylland; særlig synes det vestlige Jylland at have faaet en overraskende Mængde saavel af Fælles- som af Andelsmejerier. Det er et nyt og ejendommeligt Skue, der møder, naar man nu færdes i Landets tættere bebyggede Egne, da at se den Mængde Mælkevogne fra Fællesmejerier, der krydse omkring mellem Landsbyer og Gaarde for at samle Mælken til de nye Mejerier, der jævnlig fremtrædende give sig tilkjende ved de forholdsvis høje Dampskorstene.

Fedningen har som oftest givet et mindre godt Resultat. Hvor man har fedet paa gode Individider, selv-tillagte unge Stude eller paa unge Udsætterkøer, og først har afsendt dem i god Fedestand, har man været nogenlunde tilfreds med Udbyttet, saafremt Afsætningen ikke er skeet til særlig uheldige Markeder. Men hvor man har fedet svagt, eller fedet paa gamle tarvelige Individider, eller i Efteraaret har kjøbt sit Indskud til høje Priser, har Udbyttet i Regelen været simpelt, ofte endog meget simpelt. Overalt lægges meget til, men skjøndt dette ogsaa er Tilfældet i det nordlige Jylland, har man dog der jævnlig fundet sin Regning ved i dette Foraar at besætte sine Græsgange med magre svenske Stude, der kunde have til 20 Øre pr. Pd. levende Vægt, medens de jyske ofte betaltes med 25 à 27 Øre, uden at man dog derfor tør paaregne en større Trivsel hos disse.

Faareholdet har forholdsvis været heldigere i den forløbne Vinter. Fodringen har været billig, da Faarene i den milde Vinter for en væsentlig Del kunde søge Føden ude og dog være i god, kraftig Stand. Læmningen er gaaet heldig, der er født mange og kraftige, levedygtige Lam, der have været mindre hemsøgte end ellers almindeligt af den saa ofte hærgende Lammestivhed. Tidlig fødte Lam ere allerede tidlig realiserede til ret gode Priser. Derimod have Uldpriserne været smaa, særlig paa den grove Uld, og kun den fineste Merinosuld, hvoraf der iøvrigt fremkommer meget lidt, har holdt nogenlunde de foregaaende Aars Priser.

Sundhedstilstanden blandt Husdyrene har været ret god, om end der hist og her lyder Klager over enkeltvis optrædende Sygdomme. Mest Omfang synes en ondartet Mavesygdom af tyføs Karakter at have havt i det nordlige Jylland; den endte vel sjældent dødelig, men da den overgik mange Besætninger, gjorde den dog følelig Skade. Fra Vestjylland klages over, at mange Hopper have havt besværlig og uheldig Fødsel. I enkelte andre Egne seer man derimod mange Føl.

Af de modtagne Beretninger hidsættes følgende:

Fra Odsherred. Man har en underlig Følelse af, at den nærværende Tid er en Ventetid. Det landøkonomiske Vejrsignal har 2 Kurve paa Stangen, Udsigterne ere usikre, der er Skyer oppe; drejer det onde Vejr op til Siden eller kommer det op over? Det er især Resultatet af Svinefedningen, der har bragt nogen Betænkelighed i Gemytterne heri Odsherred. Her fedes forholdsvis mange Svin, det har i en lang Række Aar været Sædvane at fodre Sæden op og faa den betalt gennem Salg af Svin. Udbyttet af Høsten 1883 er gaaet samme Vej, men kun $\frac{2}{3}$ eller højst $\frac{3}{4}$ vendte tilbage til Kassen. Dette er en forholdsvis meget betydelig Nedgang i Indtægterne for en meget anselig Del af Odsherreds mindre Landbrugere. At fede Svin ere Alle med paa, selv de mest Gammeldags og Stædige. Svineholdet er ikke her saaledes som mange andre Steder et Tilhæng til Mejerierne; her fedes alle Svin med eller uden Mejeriaffald, som det kan falde. Svinet er et Husdyr, som man forlænge siden har faaet Tillid til. At Svinet betaler sit Foder, det vil sige, at det ved Salget giver passende Vederlag for det anvendte Korn, det anseer man for en Selvfølge. Naar blot Svinet vil æde, saa er man tilfreds, saa er alt i god Gænge. Der føres kun undtagelsesvis Regnskab for Svineholdet saa lidt som for Kvæg eller Heste. Men den Tillid til Svinet, der ligesom er gaaet over i Befolkningens Blod, den er ikke tilstede for Kvægets Vedkommende. Man anseer i Almindelighed ikke Koen for at være en saa solid Betaler som Svinet. Naar Husdyrbruget har udviklet sig paa den antydede Maade, saa er det let at forstaa, at den forløbne Vinter har været en alvorlig Skuffelse for Mange i Odsherred. Og den Omstændighed har for Mangfoldige mere end noget andet været en Mindelse om, at der er et Omslag i Tiderne. De lave Korn-

priser og Svinepriser have paa en særlig følelig Maade ramt det gamle System her i Odsherred. Malkekoen, der i det forløbne Halvaar har været saa god en Støtte for det fremskredne Agerbrug, paaagtes endnu ikke af Alle. Det maa ogsaa erkjendes, at af Husdyrbrugets forskjellige Former er Svinet det Dyr, der er simplest og lettest at behandle. Kvægbruget kræver langt mere Omsigt og stadig Agtpaagivenhed, naar et godt Resultat skal naaes. Det er derfor ej heller ganske Tilfældets Spil, der har givet Svinet første Plads under Udviklingen af Brugen af vore Husdyr. Svinet er med en vis Ret sat som Nr. 1, fordi intet af vore andre Husdyr saa let eller saa hurtigt tildannes efter Holdets Øjemed som netop dette. Og for Flertallet af vore mindre Jordbrugere er det en Hovedsag, at Systemet er saa simpelt, saa letfatteligt og lidet sammensat som muligt, for at det kan være brugbart for dem. En naturlig Hængen fast ved det Tilvante, en Mangel paa Evne til at sætte sig fuldt ind i de forskjellige Krav, som den intensive Drift gjør Fordring paa, er den væsentligste Hindring for Ændringer og Fremskridt i Driften. — Det var egentlig ikke min Hensigt at opholde mig ved disse almindelige Kjendsgjerninger. Naar det alligevel er skeet, da er det fordi, at det for mig er et fornyet Vidnesbyrd om, hvilken Fare der er for, at en stor Del af vore Parcellister og smaa Gaardbrugere ville sakke bagud og ned i en selvhjælpeless Stilling som den, der er bleven altfor mange Husmænds Lod.

Fra Vordingborgegnen. Hos Husmænd uden Jord bliver det mere og mere almindeligt, at der holdes Geder, og ofte seer man nu ved Veje og Hegn disse nøjsomme Dyr paradere med saa anselige Yvere, at deres Ydelse maa ansees for at være en stor Hjælp i en fattig Familie. Præstø Amts Landboforening har ogsaa anerkjendt deres Betydning, idet den allerede iaar har begyndt at udsætte Præmier for Malkegeder; dette er atter et Bevis paa, hvor varmt denne Forening interesserer sig for Smaafolk, og det vil vistnok — om det end ikke strax kan virke til at fremkalde en bedre Malkerace — bidrage til at vække Opmærksomhed for Sagen, saa at dette Husdyr maa faa en betydelig forøget Udredelse.

Fra Midtffyen. I store Træk er Tidens Særkjende for Landbrugets Vedkommende gennemgaaende lave Priser paa Landmandens Produkter og stadig i høj Grad stigende Arbejdsudgifter, uden at Arbejderne derfor blive mere tilfredse. Ulysten til Arbejde viser sig ogsaa blandt Andet derved, at medens Smaafolk tidligere let kunde faa de Unge til at hjælpe sig med at grave Tørv om Søndagen mod et Maaltid Mad, er

dette nu meget vanskeligt for dem at opnaa, og Flere have iaar klaget meget over, at Ingen vil hjælpe dem at grave Tørv. Dette er blot den ene Side af Følgerne af den højere Arbejds løn. Vi leve i en Overgangstid, hvor forandrede Krav ikke komme langsomt og sundt, men med Kæmpeskridt, og hvor det derfor bliver dobbelt vanskeligt at følge med. Det Usunde bestaaer i, at der næppe er Mangel paa Arbejdere i Almindelighed, men paa saadanne Arbejdere, som ville arbejde, og endvidere bestaaer Usundheden deri, at naar et Tyende antages til en vis Løn og paa visse Betingelser, som Vedkommende paa den Tid var meget godt fornøjet med, saa varer det kun $\frac{1}{2}$ Aar, forinden Fordringerne stige. Det her fremførte er Regelen; men der er naturligvis mange Undtagelser. — De forskjellige Foranstaltninger, som forsøges for at raade Bod paa Mangelen paa Arbejdere, troer jeg ikke ville hjælpe stort. Det er Konkurrencens ubønhørlige Lov, som gjør sig gjældende, og derimod gives formentlig kun et Middel, nemlig at skaffe flere Arbejdere enten fra Udlandet eller fra andre Samfundsklasser i selve Landet. Det første Middel bruges jo, men kan ikke forslaa, og for at det andet skal kunne blive til noget, maa Arbejds lønnen endnu stige i en Grad, som Landbruget slet ikke kan bære. Der staaer saa kun tilbage at gennemføre en saa økonomisk Anvendelse af den forhaandenværende Arbejds kraft som muligt, samtidig med at den større Landmand benytter sin og Familiens Arbejdsevne mere end nu almindeligt.

Fra Hadsherred. Det, der for Tiden særlig lægger Beslag paa Sindene her i Hadsherred, er Fællesmejerisagen; dog er det navnlig Andelsmejerierne, man lægger Vind paa. I disse Dage har et saadant Andelsmejeri begyndt sin Virksomhed i Odder. Til dette Mejeri leveres Mælken af nogle og tredive Gaardmænd, og paa Mejeriet laves der saa Ost og Smør, medens Kjærnemælk og Valles leveres tilbage til Leverandørerne i Forhold til det leverede Kvantum Mælk. Alt tyder paa at komme til at gaa fortrinlig. Mejeristen udtaler, at af de mange Fællesmejerier, han har kjendt, er der intet, der har faaet Mælken leveret i en saa fortrinlig Tilstand som her. I Saxild bliver om et Par Maaneder aabnet et lignende Mejeri som i Odder. Ifald det, som det synes, vil gaa med disse Mejerier, saa er det vist særlig saadanne Andelsmejerier, der i landøkonomisk Henseende ville være heldigst. Jeg skal tillade mig senere at meddele Dem nærmere om denne Sag.

Fra Herningegnen. Som en Sag, der synes at have

særegen Interesse for denne Egn, troer jeg at burde omtale de artesiske Brøndboringer, der flere Steder med forbausende Held udføres af et lidet Aktieselskab, der har anskaffet sig et Brøndboringsapparat. Dette Apparat udlejes for en billig Afgift for hver Dag, det arbejder; det kan betjenes af en 3 à 4 Mand, og der medfølger da en Brøndboringsmester, en praktisk og erfaren Mand her fra Egnen, der nu synes at have tilegnet sig god Indsigt i sin Forretning. I dette Foraar synes Boringen at have været særdeles heldig, og jeg vil kun anføre, at i Snejberg, Nabosognet til Herning, er der i de sidste Dage boret i ringe Afstand 4 Steder, hvor man i lidt over 50 Alens Dybde, efter at have gjennemboret et Mærgellag, er kommen til saa rigeligt Vand, at dette springer højt op af det borede Hul, og ved en løselig Beregning giver et saadant Hul omtrent 3000 Tdr. Vand i Døgnet! Da Omkostningerne med Boringen af sligt Hul kun beløbe sig til 18 à 20 Kroner, er der Mange, der have faaet Lyst til at lade bore efter slige skjulte Velstandskilder; thi en saadan Vandmasse er af stor — ofte af uberegnelig — Værdi.

Fra Egnen ved Skodborghus. Det for Øjeblikket mest fremtrædende Punkt i denne Egns Landbrug er Sammenlutningen til Fællesmejerier og især (iaar) Andelsmejerier, der i denne første bedre Græstid næsten alle have mere Mælk, end de vel kunne overkomme at give en ordentlig Behandling. 4000—8000 Pd. Mælk hører til Dagens Orden, ikke at tale om at det sine Steder stiger til 10—12000. Man maa vente en brattere Stigning i vor Smørdførsel, men det smukkeste Punkt i denne nye, kraftige Landbrugsindustri er, at Besætningernes Gjennemsnitsstørrelse er 5—6 Køer.
